

“मीठे बच्चे- विचार सागर मन्थन गर्ने बानी गर, एकान्तमा बिहान सवेरै विचार सागर मन्थन गर्नु भन्ने धेरै नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू बुद्धिमा आउने छन् ।”

प्रश्न:- बच्चाहरूले आफ्नो अवस्था फस्टक्लास बनाउनको लागि कुन-कुन कुरामा सधैं ध्यान राख्नुपर्छ ?

उत्तर:- १- एक बाबाले जे सुनाउनुहुन्छ त्यही सुन, यस दुनियाँको केही पनि नसुन । २- सङ्गको सम्भाल राख । जो राम्ररी पढ्छन्, धारणा गर्छन् उनको नै सङ्ग गर तब अवस्था फस्टक्लास हुनेछ । कति बच्चाहरूको अवस्था देखेर बाबालाई ख्याल आउँछ, ड्रामामा केही परिवर्तन होस् तर फेरि भन्नुहुन्छ- यो पनि राजधानी स्थापना भइरहेको छ ।

ओम् शान्ति । एकै बेहदका बाबाले बेहदका बच्चाहरूलाई बसेर सम्भाउनु वा पढाउनुहुन्छ । बाँकी मनुष्य जो केही पढ्छन्, सुन्छन् त्यो तिमीले सुन्नु र पढ्नु केही पनि छैन किनकि यो त बुझिसकेका छौ- एउटै यो ईश्वरीय पढाइ हो जो अहिले तिमीले पढ्नुपर्छ । तिमीले केवल एक ईश्वरबाट नै पढ्नुपर्छ । बाबाले जे पढाउनु हुन्छ, सिकाउनुहुन्छ- मौखिक पढ्नुपर्छ । उनीहरू त अनेक प्रकारका किताब लेख्छन् जो सारा दुनियाँले पढ्छन् । कति धेरै किताब पढ्छन् । केवल तिमी बच्चाहरू नै भन्छौ एकबाटै सुन, त्यही अरूलाई सुनाऊ किनकि उहाँबाट जे सुन्छौ त्यसमा नै कल्याण छ । बाँकी धेरै किताब छन् । नयाँ-नयाँ निस्कदै रहन्छन् । तिमी जान्दछौ- यथार्थ (राइटियस) त एक बाबाले नै सुनाउनुहुन्छ । केवल उहाँद्वारा नै सुन्नु छ । बाबा त बच्चाहरूलाई धेरथोर सम्भाउनुहुन्छ, त्यसलाई विस्तारमा सम्भाएर फेरि पनि एउटै कुरामा आउनुहुन्छ । भन्न त बाबाले मनमनाभव अक्षर ठीक भन्नुहुन्छ तर बाबाले यस्तो भन्नुभएको होइन । बाबा त भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्भेर म बाबालाई याद गर अनि सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान जो सुनाउँछु त्यो धारणा गर । यो पनि तिमी जान्दछौ- हामी जो देवता बन्नेवाला हौं त्यही वृद्धि हुँदै जानेछ । बच्चाहरूलाई मूलवतन पनि याद छ फेरि नयाँ दुनियाँ पनि याद छ ।

पहिला हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च बाबा । फेरि यो नयाँ दुनियाँ जसमा यी लक्ष्मी-नारायण उच्चभन्दा उच्च राज्य गर्नेहरू हुन् । चित्र त अवश्य चाहिन्छ । यो बाँकी निशानी रहेको छ । यही एक चित्र छ । रामको पनि छ तर राम राज्यलाई स्वर्ग (हेभिन) भनिदैन । त्यो हो नै अर्ध स्वर्ग । अहिले उच्चभन्दा उच्च बाबाले पढाउँदै हुनुहुन्छ । यसमा किताब आदिको कुनै आवश्यकता छैन । यी किताब आदि केही पनि चल्दैनन्, जो अर्को जन्ममा पढ्न सकियोस् । यो पढाइ यस जन्मको लागि मात्र हो । यो अमर कथा पनि हो । नरबाट नारायण बन्ने शिक्षा पनि बाबाले नै दिनुहुन्छ नयाँ दुनियाँको लागि । बच्चाहरूले ८४ को चक्रलाई पनि जानिसकेका छन् । यो पढाइको समय हो । बुद्धिमा मन्थन चल्नुपर्छ । तिमीले अरूलाई पनि पढाउनु छ । बिहानै उठेर विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ । बिहान सवेरै विचार सागर मन्थन राम्रो हुन्छ । जो सम्भाउनेवाला हुन्छन् उनीहरूको नै मन्थन हुनेछ । शिर्षक (टपिक्स), प्वाइन्टहरू आदि निस्कन्छन् । भक्तिका कुरा त जन्म-जन्मान्तर सुन्यौ । यो ज्ञान जन्म-जन्मान्तर सुन्ने छैनौ । यहाँ बाबा संगमयुगमा मात्र सुनाउनुहुन्छ, फेरि यो ज्ञान तिमीले पनि भुलिहाल्छौ । भक्ति मार्गमा कति किताबहरू छन् । बेलायतबाट पनि आउँछन् । यी सबै खतम हुन्छन् । सत्ययुगमा त कुनै किताब आदिको आवश्यकता पर्दैन । यी सबै हुन् कलियुगी सामग्री । यहाँ तिमी जे कुरा देख्छौ अस्पताल, जेल, न्यायालय, न्यायाधीश आदि त्यहाँ केही पनि हुँदैनन् । त्यो दुनियाँ नै बेग्लै छ । दुनियाँ त यही हो तर नयाँ र पुरानोमा फरक त अवश्य हुन्छ नि । त्यसलाई भनिन्छ स्वर्ग । त्यही दुनियाँ फेरि नर्क बन्छ । मुखबाट भन्छन् फलानो स्वर्गवासी भयो । संन्यासीको लागि भनिन्छ ब्रह्ममा लीन हुनुभयो, निर्वाण जानुभयो । तर निर्वाणमा कोही पनि जाँदैनन् । तिमी जान्दछौ- यो रुद्रमाला कस्तो बनेको छ ? रुण्ड माला पनि छ । विष्णुको राजधानीको माला बन्छ । अब मालाको रहस्यलाई तिमी बच्चाहरू नै जान्दछौ । नम्बरवार पढाइ अनुसार नै मालामा गाँसिन्छन् । पहिला-पहिला यो निश्चय हुनुपर्छ । यो ईश्वरीय पढाइ हो । उहाँ परमपिता र परम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ । तिम्रो बुद्धिमा जुन ज्ञान छ त्यही अरूलाई दिनु छ । आफू समान बनाउनु छ । विचार सागर मन्थन गर्नु छ । समाचार-पत्र पनि बिहानै निस्कन्छ । त्यो साधारण कुरा हो । यो

त एक-एक कुरा लाखौं रुपैयाको छ । कसैले राम्ररी सम्भन्छन्, कसैले कम सम्भन्छन् । आफूले बुझेको र अरूलाई बुझाएको आधारमा नै फेरि नयाँ दुनियाँमा पद मिल्छ । विचार सागर मन्थन गर्नको लागि बडो एकान्त चाहिन्छ । रामतीर्थको लागि भनिन्छ— जब लेख्दथे, तब चेलालाई भन्थे दुई माइल दूर जाऊ, नत्र भाइब्रेसन (प्रकम्पन) आउनेछ ।

तिमी अब सम्पूर्ण (परफेक्ट) बनिरहेका छौ । सारा दुनियाँको छ अपूर्ण (डिफेक्टेड) बुद्धि । तिमी यस पढाइबाट यस्तो लक्ष्मी-नारायण बन्दछौ । कति उच्च पढाइ छ । तर नम्बरवार बसाउन सकिदैन । पछाडि बस्नु परेमा निराश (फंक) हुनेछन्, भुट्टका खान्छन्, वायुमण्डल खराब गर्नेछन् । यसो त नियमले भन्छ— नम्बरवार बसाउनुपर्छ । तर यी सबै कुरालाई शिवबाबाले जान्नुहुन्छ वा ब्रह्माबाबाले जान्दछन् (गुड जाने, गुडको गोथरी जाने) । यो हो धेरै उच्च ज्ञान । तिम्रो बेग्ला-बेग्लै क्लास त गर्न सकिदैन । वास्तवमा तिमी क्लासमा यसरी बस्नुपर्छ जसले गर्दा अङ्ग, अङ्गसँग नलागोस् माइकद्वारा त टाढा पनि आवाज सुन्न सक्छौ । बाबा भन्नुहुन्छ— यस दुनियाँको तिमी अरू केही पनि न त सुन, न त पढ । उनीहरूको सङ्ग पनि नगर । जो राम्ररी पढ्छन् उनको नै सङ्ग गर्नुपर्छ । जहाँ राम्रो सेवा छ, जस्तै संग्रहालय (म्युजियम) आदि छ, त्यहाँ धेरै होशियार र योगयुक्त बच्चीहरू हुनुपर्छ ।

यो पनि बाबा सम्भाउनुहुन्छ— ड्रामा बनीबनाउ छ । कहिलेकाहीँ बाबा सोच्नुहुन्छ, केही ड्रामामा परिवर्तन होस् । तर परिवर्तन हुन सक्दैन । यो बनी-बनाउ खेल हो । बच्चाहरूको अवस्था देखेर ख्याल आउँछ, केही परिवर्तन भइहालोस् । के यस्ता-यस्ता स्वर्गमा जान सक्छन् ? फेरि ख्याल आउँछ स्वर्गमा त सारा राजधानी चाहिन्छ । कोही दास-दासी, चण्डाल आदि पनि हुन्छन् । ड्रामामा केही परिवर्तन हुन सक्दैन । भगवानुवाच— यो ड्रामा बनीबनाउ छ, यसलाई म पनि परिवर्तन गर्न सकिदैन । भगवान्भन्दा माथि त कोही पनि छैनन् । मनुष्य त भन्छन्— भगवान्ले के गर्न सक्नुहुन्छ र । तर भगवान् स्वयम् भन्नुहुन्छ मैले केही पनि गर्न मिल्दैन । यो बनीबनाउ खेल हो । विघ्न पर्छन् केही पनि गर्न सकिदैन । ड्रामामा निश्चित छ, मैले के गर्न सक्छु ? धेरै बच्चीहरू पुकार्छन्— हामीलाई नंगन हुनबाट बचाउनुहोस् । अब बाबाले के गर्न सक्नुहुन्छ ? बाबा केवल भन्नुहुन्छ— ड्रामाको भावी । यो त बनीबनाउ ड्रामा हो । यस्तो नसम्भ भगवान्को भावी । भगवान्को हातमा भएको भए सम्भ कोही अनन्य (विशेष सेवाधारी)ले शरीर छोड्छन्, उनलाई पनि बचाई दिनुहुन्थ्यो । यस्तो धेरैलाई संशय आउँछ । भगवान् पढाउनु हुन्छ, यदि भगवान्का बच्चा हुन् भने उनले आफ्ना बच्चाहरूलाई पनि बचाउन सक्दैनन् त ? धेरैले गुनासो गर्छन् । भन्छन्, यस्ता साधुहरू छन् जो कसैको प्राण बचाउन सक्छन्, प्राण फेरि आउँछ । चिताबाट पनि उठ्छन् । फेरि भन्छन् ईश्वरले फर्काई दिनुभयो, कालले लिएर गयो तर त्यसमाथि प्रभुले दया गर्नुभयो । बाबा सम्भाउनु हुन्छ— जे कुरा ड्रामामा निश्चित छ त्यही हुन्छ । बाबा पनि केही गर्न सक्नु हुन्छ । यसलाई भनिन्छ ड्रामाको भावी । ड्रामाको अक्षर तिमी जान्दछौ । उनीहरू भन्छन् जे हुनु थियो भयो, चिन्ता केको ? तिमीलाई निश्चिन्त बनाउनु हुन्छ । सेकेण्ड-सेकेण्ड जे हुन्छ त्यो ड्रामा नै सम्भ । आत्माले शरीर छोडेपछि गएर अर्को पार्ट बजायो । अनादि पार्टलाई तिमी कसरी बदल्न सक्छौ ? हुन त अहिले अलि कच्चा अवस्था छ, थोरै विचार चलिहाल्छ । तर भावीले केही गर्न सक्दैन । मानिसहरूले जे जे भने पनि हाम्रो बुद्धिमा ड्रामाको रहस्य छ । पार्ट बजाउनु छ । चिन्ताको कुरा छैन । जबसम्म कच्चा अवस्था छ अलिकति लहर आउँछ ।

यस समय तिमी सबै पढिरहेका छौ । तिमी सबै देहधारी हौ, म एक विदेही हुँ । सबै देहधारीलाई सिकाउँछु । बाबा सम्भाउनु हुन्छ— कुनै बेलामा तिमी बच्चाहरूलाई यी ब्रह्माले पनि बसेर सम्भाउँछन् । यो बाबाको पार्ट र प्रजापिता ब्रह्माको पार्ट अद्भुत (वन्डरफुल) छ । यी बाबाले विचार सागर मन्थन गरेर तिमीलाई सुनाउँदै रहन्छन् । कति अनौठो ज्ञान छ । कति बुद्धि चलाउनुपर्छ । बाबाको विचार सागर मन्थन बिहान चल्छ । तिमीले पनि यस्तो बन्नुपर्छ, जस्तो टिचर । फेरि पनि फरक त अवश्य पर्छ । शिक्षकले विद्यार्थीलाई १०० अंक (मार्क्स) दिदैनन् । केही कम दिन्छन् । उहाँ हुनुहुन्छ उच्चभन्दा उच्च । हामी हौं

देहधारी । त्यसैले बाबा जस्तै शतप्रतिशत कसरी बन्ने ? यो बडो गहन कुरा हो । कोही त सुनेर धारण पनि गर्छन्, खुशी हुन्छन् । कोही-कोही भन्छन् बाबाको त एकै प्रकारको वाणी चल्छ, दोहोरिइरहन्छ । अब कोही-कोही नयाँ बच्चाहरू आउँछन् भने मैले पहिलो प्वाइन्ट नै भन्नुपर्छ । कुनै नयाँ प्वाइन्ट पनि निस्कन्छ अरूलाई सम्झाउनको लागि । बच्चाहरूले फेरि पनि बाबालाई मदत गर्नुपर्छ । पत्रिका निकाल्छन् । कल्प पहिला पनि यस्तो लेखिएको होला । यदि पत्रिका निकालिन्छ भने त्यसमा धेरै ध्यान दिनुपर्छ । यस्तो कुनै कुरा नहोस् जो मनुष्य पढेर दुःखी हुन् । पत्रिका त तिमीहरू पढ्छौ । कुनै कच्चा पक्का कुरा भयो भने भनिन्छ अहिलेसम्म सम्पूर्ण बनेका छैनन् । ठीक (एक्युरेट) १६ कला सम्पूर्ण बन्नमा समय त लाग्छ । अहिले त धेरै सेवा गर्नु छ । धेरै प्रजा बनाउनु छ । यो पनि बाबाले सम्झाउनुभएको छ— अनेक प्रकारका अंक (मार्क्स) छन् । कोही निमित्त छन्, धेरैले ज्ञान लिनको लागि प्रबन्ध गर्छन् भने उनलाई फल मिल्दछ । अब त पुरानो दुनियाँ नै खतम हुनु छ । यहाँ छ अल्पकालको सुख । बिमारी आदि त सबैलाई हुन्छ । बाबा सबै कुराका अनुभवी हुनुहुन्छ । दुनियाँको कुरा पनि सम्झाउनु हुन्छ । बाबाले भन्नुभएको थियो— समाचार-पत्र वा पत्रिकामा अद्भुत कुरा लेख जसबाट बुझून् ब्रह्माकुमारीहरूले यो कुरा बिलकुल ठीक लेखेका छन् । यो लडाईं जस्ताको तस्तै (हूबहू) लागेको थियो । कसरी ? यो आएर बुझ्नुहोस् । तिम्रो नाम पनि फैलिन्छ, मानिसहरू सुनेर खुशी पनि हुन्छन्— धेरै महान् कुरा छन् ! तर जब कसैको बुद्धिमा बस्छ भने । जो लेख्छन् उनले फेरि सम्झाउनु पनि पर्छ । सम्झाउन आउँदैन होला त्यसैले लेख्दैनन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) एक बाबा जो सुनाउनुहुन्छ र पढाउनु हुन्छ, त्यही सुन र पढ । अरू केही पनि पढ्नु-सुन्नु आवश्यक छैन । सङ्गको धेरै-धेरै सम्हाल राख । बिहान-सबेरै एकान्तमा बसेर विचार सागर मन्थन गर ।
- २) ड्रामाको भावी निश्चित बनेको छ यसैले सधैं बेफिक्र रहनु छ । कुनै पनि कुरामा संशय नल्याऊ । अरूले जे भने पनि तिमीलाई ड्रामामा अटल रहनु छ ।

वरदानः— संगठनमा रहेर, सबैको स्नेही बन्दै बुद्धिको सहारा एक बाबालाई बनाउनेवाला कर्मयोगी भव

कोही-कोही बच्चाहरू संगठनमा स्नेही बन्नुको बदला अलग (न्यारा) हुन्छन् । डराउँछन्— कहीं नफँसौं, यसबाट त टाढा रहनु ठीक छ । तर होइन, २१ जन्म परिवारमा रहनु छ, यदि डराएर पन्छिऔं (किनारा गन्यौं) भने यो पनि कर्म संन्यासीको संस्कार भयो । कर्मयोगी बन्नु छ, कर्म संन्यासी होइन । संगठनमा बस, सबैको स्नेही बन, तर बुद्धिको सहारा एक बाबा होस् दोस्रो कोही नहोस् । बुद्धिलाई कुनै आत्माको साथ, गुण वा कुनै विशेषताले आकर्षित नगरोस् तब भनिनेछ कर्मयोगी पवित्र आत्मा ।

स्लोगनः— बापदादाका दायाँ हात (राइट हेन्ड) बन, बायाँ हात (लेफ्ट हेन्ड) होइन ।